

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **večer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računano se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Bismarck o položaji.

„Hamburger Nachrichten“ priobčile so pred par dnevi članek, o katerem se sploh domneva, da ga je pisal knez Bismarck sam. Članek, ki je vzbudil veliko senzacijo in ga priobčujejo vsi listi zapored, slove:

„Stopili smo v ono poletno dōbo, v kateri se s posebnim veseljem preiskujejo črne pike v vnanjem položaji. Kar se nas tiče, mislimo, da tacih pik sedaj ni. Krik, ki ga je v Italiji vzbudila dozdevna aneksija Tuniza od strani Francoske, poleg se bode kmalu, ker je pri sedanjem evropskem položaji tako priklopljenje za Francijo nemogoče. Dokler ima Italija svoje mesto v tripelalijanci in dokler se sme zanašati na Anglije podporo na morji, ne bode Francija resno mislila, da bi z aneksijo Tuniza prouzročila z Italijo spor, ki bi jej Italijo še bolj odtujil.

Od bolgarskega vprašanja miru evropskemu tudi ne preti nevarnost. Ko bi se princ Ferdinand odpovedal, ustanovil bi se zopet zakoniti „status quo ante“ in nova volitev kneza bila bi najbrže taka, da bi se ne bilo bati ruskega ugovora proti potrditvi izvoljenca. V tem slučaju bi se torej evropski mir le okreplil, ker bi se odstranil nevaren faktor. Zavozljanj bilo bi se bati le tedaj, ko bi se Porta dala zapeljati in bi opustila svojo dosedanjo modro politiko previdnosti nasproti pritiskanju Sofijskih mogotcev in bi postala sredstvo nasprotnikom Rusije, skritim za Stambulova hrbtom. Kajti o tem ni dvombe, kakor hitro se s Porte pomočjo v Bolgarski kaj zgodi, s čemer bi se rušila Berolinska pogodba, Rusija ne bode niti hipec odlašala, da se odreče pogodbi in se poslužuje na novo pridobljene popolne svobode ob Balkanih tako, kakor njenim koristim najbolje ugaja. Da se to prepereči, zdi se nam isto tako danes, kakor pred meseci in leti, naloga onih, ki imajo čuvati mir.

Tudi od onih javnega mnenja glasil, zlasti v Nemčiji, katera hoté, da se ohrani mir, bi se pričakovalo, da bi uvideli, kako proti miru delujejo, ko neprestano hujskajo Bolgarsko, naj se na Berolinski dogovor ne ozira. Ima li trojna zveza namen,

da se zadržuje Rusije napad na Avstrijo, potem je naloga glavne sile v tripelalijanci, to je Nemčije, da vedno posreduje mej Avstrijo in Rusijo v zmislu miru. Da bode to uspešno, mora Nemčija sama gojiti dobre in prijateljske odnošaje z Rusijo. Nemčija, ki bi se očito sovražno obnašala proti Rusiji, bi v Peterburgu niti z jedno besedo ne našla poslušnih ušes. Kdor torej hoče kaliti dobre razmere mej Rusijo in Nemčijo, škoduje torej baš onemu tripelalijanci interesu, katerega ima zlasti Nemčija čuvati. Poleg tega naj bi fanatični in nepremišljeni nasprotniki mej nemškimi časnikiarstvom pomnili, da, ko bi se njih želja izpolnila in bi Nemčija začela poganjati se za avstrijske balkanske interese proti Rusiji, bi se Nemčija takoj znižala s stopinje vodilne sile v tripelalijanci in Avstrija bi jo začela voditi. Isti hip, ko bi se Nemčija Avstriji na ljubo sprla z Rusijo, prišla bi v zavisnost od Avstrije. Vsak rodoljub mora želeti, da taka usoda naše domovine ne zadene. Kakor hitro bi se Avstrija le jedenkrat udala in prevzela avstrijske posle proti Rusiji, skrbela bi avstrijska diplomacija za to, da bi vedno morali vršiti njeno voljo. Z Rusijo bili bi sprti, oprti samo na Avstrijo, dočim imamo sedaj, izimši gotov slučaj, popolnoma svobodno roko in smo zaradi tega, kakor tudi vsled svoje vojaške sile, vodilna vlast v trojni zvezi. Rusiji mora biti na tem, da svojih odnošajev z Nemčijo ne shujša s terjatvami, Nemčiji neljubimi, a ko bi se mi Avstriji na ljubo ž njo sprli, predručala bi uvažujè premenjene razmere svojo politiko tako, da bi nam bilo jako neugodno, da, utegnili bi se celo preko naših glav in nam na škodo, sporazumeti z Avstrijo. Kaj bi potem storila Italija, to bi bilo bolj zavisno od Anglije ali pa od Francoske, nego od nas. S kratka, diplomatsko-vojaška škoda v slučaju spora mej Nemčijo in Rusijo, bila bi velikanska in posledice njene nepregledne.

Že ta premislek imel bi nemške liste odvrčati, da bi ne delali za spor z Rusijo. Na drugi strani pa ni pozitivnega nagiba, da bi se tako nevarno postavili proti Rusiji. Usode Baltov nemško

časopisje ne bode zboljšalo, bode li na enak način ščuvala proti Rusiji; nasprotno, le shujšalo bode položaj stiskanim tem elementom. In da neprestani napadi na Rusijo carja ne bodo napotili, da bi s preosnovo notranjih razmer iskal si simpatij nemških časnikiarjev, to je isto tako jasno, kakor da se panslavistični listi vsled nemških, protiruskih časnikiarjev manevrov ne bodo odrekli sovraštvu proti Nemčiji. Usoda princa Ferdinanda Koburškega in Bolgarske ni vredna niti poka nemškega smodnika, pomen ima le za Avstrijo, glede katere pa smo povedali, da le sebi škodujemo, ako zastopamo njeno politiko proti Rusiji. Čemu torej neprestani poskusi, da se izruši most, ki nas veže z Rusijo in nam daje svobodo dejanja in superijoriteto nad Avstrijo? Kdor nemški državi dobro želi in kogar ni prevzela slepa strast proti Rusiji, mora priznavati, da so taki poskusi le v neposredno škodo nemškimi interesom.“

Volk in jagnje.

Če je kedaj na mestu bila primera, že toliko obrabljena in tolikrat navedena o volku in jagnjetu, kateremu je prvi očital, da mu kali vodo, moramo reči, da je umestna v slučaju, o katerem nam je govoriti. Da je vprašanje o razpustu „Pro Patrie“ za Italijane pereče, da vedno in vedno v časopisih svojih segajo po tem predmetu, to bi se nam ne zdelo nikakor čudno, če bi to storiti mogli le nekoliko objektivno, če bi prišli do prepričanja, da so strastni in zagrizeni njih matadorji skupili končno to, česar so iskali. A redki, kakor bele vrane so časopisi italijanski, kateri bi si upali priznavati, da bi nobena vlada na jednaka izzivanja ne mogla odgovoriti drugače. Še tem, kateri zvrčajo vso krivdo na stranko „Independentovcev“ vidi se, da jim je vender le grozno žal za društvo, katero se bode itak kmalu zopet prikazalo pod drugim imenom.

A vse druge, kar nam jih je dozdej prišlo pred oči, presega v nesramnosti list, ki kakor trdijo nekateri ima nekako dotiko z vlado — česar pa nikakor ne moremo in nečemo verovati, vsaj ne z ozirom na članek, o katerem je tu govor.

LISTEK.

Kateri je pravi?

Češki spisal dr. Josip Štolba; preložil V. Benković.
(Dalje in konec.)

In Julika? Nič ni rekla, samo sklonila se je h klečečemu: dve solzi, od početka zadržavani, izplavali sta kot dva biserja, prsi so se jej dvigale, kakor bi hotele počiti — nič ni rekla, a vender koliko je povedala! Prišlo je obema trenutje, ko je srce človeško tako polno, ko je človek tako žrtva čuvstev svojih, da mu ni mogoče z besedami izraziti, kar čuti, ko mora nastopiti samo nema govora ljubezni, katere cela abeceda sestoji iz stiskanja roke, tistih pogledov, ki se ne dadó opisati, iz poljubov in objetja.

Karel potegne Jelinka za suknjo.

„Za božjo voljo, kaj pa delate?“ A zaman ga je skušal vzdramiti, motil ga ni niti prihod gospoda svetnika, Leokadije in Kroutila.

Pogled, ki se je pokazal njih očém, učinkoval je nanje tem bolj, čim menj so ga bili pričakovali, — bili so odreveneli. Ustopili so, ker se jim je razgovor zdel predolg — in glej, kaj so videli!

Gospod svetnik se prvi zavé.

„No, to je lepo izpraševanje“, razjezil se je; „in ona nas ne pokliče!“

Stoprav te besede so izdale. V največji zmedenosti odskočila sta vsaksebi — stala sta tukaj kot dva obsojenca.

„Deklé, kaj si storilo?“ zakričal je zopet gospod svetnik.

In Leokadija?

Tudi ona je bila presenečena, a od veselja. Da se bodo v tako kratkem časi reči tako obrnile, tega se ni nadejala. Zato se ni utikala v to ter je pustila mej tem gospoda soproga delati. Julika ni mogla odgovoriti, bila je preveč ginena. Jelinek je stal ob strani, z obličja čitati mu je bilo notranji boj.

„Ali nemaš jezika?“ nadaljeval je gospod svetnik. „No, je li gospodična pozvedela, kar je hotela?“

Juliki se je tema delala pred očmi. Kaj naj odgovori? V mislih imela je samo nevarnost, ki mu preti, ako se zvé, kdo je.

„Kar sem hotela zvedeti, vem,“ dejala je čez nekaj časa s težavo in s tako žalostnim glasom, da je celó gospoda svetnika osupnilo, „a ne izprašujte me,“ pristavila je tiheje, zakrivajoč si obličje.

„Moj Bog, kaj ti je, dete?“ veli Leokadija strahoma.

Jelinek se je bil odločil. Stopil je naprej in z glasom, v katerem ni mogel zakriti svoje vzbujenosti, dejal: „Naj se zgodí kar hoče — zvedite torej, da jaz nesem Karel Šroub.“

Iznenadenost, ki je sledila tem besedam, bila je neopisljiva. Dočim se je gospod Zvonček sedaj veselil, bila je gosa svetnikova kakor poparjena.

„Vi neste —“ vsiknila je prestrašena.

„Naposled ga je vender pamet srečala,“ zakliče Karel veselo.

„O, jaz sem to slutil, jaz sem to slutil,“ zatrjuje gospod svetnik zmagoslavno.

Kroutil je zmajeval z glavo, Jelinek pa je nadaljeval: „Kako sem prišel k vam, veste. Stopil sem sèm noter in vsprejet z vprašanjem, sem li Karel Šroub, pritrđil sem. Odpustite, gospod svetnik, in vi, milostiva gosa. Hotel sem si samo pridobiti nekoliko časa ter o prvi priliki zopet oditi. Po nesreči pa sem se tukaj sešel s pravim vašim gostom in boječ se, da bi se ne izdal, moral sem delati, kot sem delal.“

„Gospod,“ razkači se gospod svetnik, „to presega vse meje. Sina mojega starega prijatelja tako razžaliti: — Karelček, pojdi na moje prsi!“ Go-

Že proti temu moramo protestovati najodločneje, da se zloglasna, izdajalska, od ministerstva samega kot nelojalna in nepatrijotična ožigosana „Pro Patria“ imenuje ob jednom z častitljivo našo družbo „sv. Cirila in Metoda“, kakor da bi mej njima bila mogoča kaka primera, razun jedino te, da se obedve društvu bavita s šolskimi zadevami. A kolika razlika v vsem družem! Je li ste že kedaj čuli, da bi volk mogel se primerjati jagnjetu! In vendar, če čitamo v svoji celoti članek, ki smo ga omenili zgoraj, in o katerem smo že na kratko omenili v našem listu, pride nam nehote na misel prilika o volku in jagnjetu, neverjetno se nam dozdeva, da je kaj jednacega mogoče čitati v listu, o katerem se govori, da je v dotiki z vlado!

„Il Mattino“ v svoji sobotni številki, govorec o razpustu „Pro Patrie“ piše tako-le: „Kak pomen imela je „Pro Patria“ v naših krajih? „Pro Patria“ tu v nas ni bila nego klik bolesti in protesta zoper zatiranje slovansko, katero nas hoče uničiti (un grido di dolore e di protesta contro l'oppressione slava, che vuole schiacciarsi). Dokler traja to zatiranje, je nemogoče, da zatiranci ne reagirajo. Če se misli, da je bila ugodna stvar, uničiti „Pro Patrio“, z večjo pravico morale so se rabiti ostre odredbe proti družbi sv. Cirila in Metoda, ki je sedaj že razširjena v vseh slovanskih in neslovanskih deželah cesarstva; proti družbi, ki bode zarad svoje razširjenosti postala, ako še ni, država v državi.“ Tu imate črno na belem, kako grozni zatiralci so ti Slovani, ki niti jedne jedine javne slovenske šole nimajo v Trstu, navzlic dolgoletnemu prosjačenju, kako zatirani so ubogi Italijani, ker je konečno družba sv. Cirila in Metoda za tisoče in tisoče slovanskih otrok naredila jedno slovensko šolo v Trstu, da saj nekolikote ne nedolžne dece reši iz nenasitnega žrela potujčevanja in raznarodovanja.

Ali jagnje mora biti krivo, saj je že to nezrecna predrznost, da se sploh upa pokazati se, da se upa požrešnemu volku kak masten grizljaj odnesti. Zatorej volk tuli in kriči, da ga jagnje hoče raztrgati in požreti. A kdo bode volku to verjel, kdor ima le še malo zdravih možgan v glavi? Mi Slovani ne segamo po Vaši deci, a svojo kri, svojo mladino pa hočemo obraniti pred požrešnimi volkovi, ki nam jo hoté potujčiti in tako potem porabiti za svoje namene.

Kar „Il Mattino“ na dalje kvasi o družbi ter se sklicuje na nek lanski dopis v „svetovnoznanim“ časopisu, je tako neslano in brez vsake najmanjše zveze, da se nam niti vredno ne zdi, da bi prostor in čas trčili s tem, da bi navajali te neslanosti. Ker si zagrizeni nasprotniki ne morejo drugače tolmačiti prebujenja našega in naravnega razvijanja in napredovanja Slovanov, hitro si pomagajo, češ vse je importirano, panslavistično gibanje, povsod vidijo ruski upliv, in v razbeljenih svojih fantazijah vidijo kar cele vreče rubljev, ki se razsipajo nad nami! A z nesaravnim obrekovanjem in podlim sumničenjem upajo se doseči svoje namene. Fraza o slovanskem navalu (marea slava) je že tako obrabljena, da bi bil čas, da izumejo kaj novega.

Častito našo družbo sv. Cirila in Metoda, pa

spod svetnik ga objame. „O, kako da vas nesem takoj spoznal — saj ste ves po očetu,“ in objame ga znova.

„Ne obsojajte me,“ izpregovori Jelinek, „dokler me neste čuli. Jaz sem knjigovodja v jedni prvih kupčijskih hiš Praških in živel sem vsikdar veselo, a vendar redno. Nekako pred pol leta bil sem porok za 1000 gld., katere si je moj najboljši prijatelj izposodil na menico. A o določenem časi tega ni mogel plačati, in meni, ki sem se zanašal na prijatelja in me ta visoka svota ni dosti brigala, pretel je danes zapòr, baš danes, ko na večer pričakujem očeta, kateremu sem bil o tem pisal. Gospod, sedaj vidite, da sem ker me je upnik iz osobne ruznje hotel dati zapreti, moral ostati prost, naj se zgodi kar hoče, in odločen sem bil, da dam, ako treba, odvesti istega gosta vašega, samo da bi se mogel sniti z očetom. Usoda pa je hotela drugače. Poznati sem vašo hčere, in tega mi ni mogoče več tajiti.“

Z rastočo pozornostjo poslušala je Julika.

„Naj bode,“ dejala je odločno, „sedaj vam bodem tudi jaz nekaj povedala. Vedite, da je ta gospod moj lanski rešitelj z leda.“

„Kaj praviš?“

„Zakaj tega nesi takoj povedala?“ oglasita se zajedna gospod svetnik in gospa svetnikova.

naj ti ostudni klevetniki puste pri miru in ne oskrnjajo niti s tem, da izgovarjajo nje ime, kadez gorvé o izdajalski svoji „Pro Patriji“. S svojim literarnim delovanjem pokazala je družba sv. Cirila in Metoda tako sijajno, kako eminentno avstrijsko in slovensko misleče narodno šolsko društvo je, da vse tulenje italijanskih volkov niti jednega človeka, ki ima zdrave možgane, ne bode spravilo na tako mnenje, kakoršno bi rad imel omenjeni list. To je pa gotovo tudi dobro znano na odličnem mestu, in zatorej nas, imejoče čisto in pošteno zavest, niti najmanje ne plaši tulenje lačnih lahonskih volkov. Y.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 22. julija.

Volitve v deželne zbornice.

V novovoljenih deželnih zborih bodo stranke zastopane v nastopnem razmerju: Na Moravskem bodo imeli nemški liberalci 51, srednja stranka 8, Čehi 31 poslancev; liberalci imajo v deželnem zboru sedaj sami absolutno večino. V Šleziji imajo nemški liberalci 22, protisemiti 1, Slovani 6 poslancev. V štajerskem deželnem zboru bodo liberalci imeli 39, konservativci 12 in Slovenci 8 poslancev. Ker so liberalci izgubili jeden mandat, nemajo več zanesljive dvetretjinske večine. V solnograški deželni zbor voljenih je 10 liberalcev, 10 konservativcev in 6 Lienbacherjevcev. Na Predarlškem bode v deželnem zboru 16 konservativcev in 4 liberalci. V Bukovini voljenih je 27 konservativnih in 4 liberalni poslanci.

Vnanje države.

Shod v Rimu

zaradi razpuščenega „Pro Patrie“, ki ga je sklical Bonghi, predsednik društva „Dante Alighieri“ bode danes vtorek. Kakor telegrafujejo v „Independente“ udeležili se ga bodo po pooblaščenih tudi lokalni odbori. Kakor dalje poroča ta list, bode vlado italijansko (?) zastopal minister Boselli, častni predsednik omenjenega društva. Bonghi namerava baje staviti interpelacijo v italijanskem parlamentu o tej zadevi.

Novi makedonski škofje.

Kakor smo včeraj na drugem mestu omenili, je Porta imenovala tri bolgarske škofje za Makedonijo. Pri tem imenovanju je turška vlada bila precej previdna. Imenovala je za škofje može, ki se dosedaj niso pečali s politiko, ki še nikdar niso bili v bolgarski kneževini, o katerih je torej pričakovati, da niso nikakih zvez z bolgarsko vlado, in ki so rojeni v Makedoniji. S turškega stališča je seveda ta previdnost bila zlasti umestna sedaj, ko se toliko govori, da se pripravlja ustanek v Makedoniji.

Nemiri v Bolgariji.

Ruski listi vedo povedati, da v Bolgariji vlada velika nevolja. V Plevni, Lovči in Vraci bili so baje že veliki nemiri. Pripovedujejo tudi, da je iz bolgarske vojske pobegnilo mnogo vojakov, bežali so v Rumunijo, kjer se bodo zjedini z bolgarskimi emigranti, da udero potem pri Vidinu ali pa iz Dobruže v Bolgarijo. Tem vestem ne smemo pripisovati prevelike važnosti. Pomenljivo je pa, da „Nord“ piše, da je odpoved Koburžanova le še vprašanje časa. Po odhodu Koburžanovom, misli to glasilo ruske vlade, bodo se velevlasti sporazumele glede Bolgarske. Da bi kaka velevlast delala ovire, ni misliti in je zatorej pričakovati, da zaradi Bolgarije ne pride do vojne.

„Vi ste me spoznali, gospodična?“ vpraša Jelinek s tresočim se glasom.

„Jaz neumnica sem si domišljevala,“ odgovori Julika, „da vam preti nesreča, ako vas izdam.“

„Gospodična, da sem slutil —“

„Rešitelj naše jedine hčere!“ zakliče Leokadija. „Mož, sedaj pokaži, da ni ohranil hčere ne hvaležnim ljudem.“

„Nikakor ne, milostiva gospa,“ odgovori Jelinek.

„Hvale ne zahtevam. Največje povračilo mi je zavest, da sem zemlji ohranil angelja. A sedaj mi je do tega, da se uverite, da sem v resnici to, kar pravim, da sem.“

„Gospod, tega ni več treba,“ ugovarja gospod svetnik, „mi —“

„Nikakor ne, gospod svetnik; prosim, pošljite h gospodu Švagerku, tukajšnjemu meščanu, ki stanuje ne daleč odtod. On je brat moje matere.“

„Kaj, Švagerka?“ začudi se gospod svetnik; „s tem vsak dan igram tarok. Zakaj tega neste takoj povedali? — Gospod Kroutil,“ obrne se k temu, „jedno besedo,“ in pričel je z njim na tihem govoriti. Jelinek je mej tem stopil h Karlu.

„Gospod,“ pravi, „odpusite mi moje početje in povejte odkrito, ali bi bili vi na mojem mestu drugače delali?“

Srbska radikalna stranka

imela je v nedeljo v Jagodini svoj občni zbor. Udeležba bila je ogromna. Razen odposlancev vseh radikalnih odborov prišlo je veliko tisoč radikalcev iz vseh srbskih pokrajin. Občni zbor sporočil je brzojavno kralju svojo udanost, v imenu kraljevem pa se je zahvalil regent Jovan Ristić, poudarjajoč, da se ima ustava štiti pred vsakim napadom in da se imajo svobodne, parlamentarne institucije utrditi srbskemu narodu v blaginjo, hiši Obrenovičev pa v slavo.

Koburžan.

Francoski sorodniki princu Ferdinandu jako prigovarjajo, da bi se odpovedal bolgarskemu prestolu. Orleanski principi bi si radi zagotovili prijateljstvo Rusije. Rusi bi lahko Franciji pomagali, pridobiti Alzacijo in Loreno in Orleanscem pot pogladili na francoski prestol. Princ Ferdinand sam pa baje neče ničesar slišati o tem, da bi se prestolu odpovedal.

Turški ministerski svet

je sklenil, odpoklicati Erzerumskega in Wanskega guvernerja in ja zameniti z generaloma. Hassan Haini paša pojde v Erzerum, Osman Nuri pa v Wan. Finančni minister Nagop in državni podtajnik vnanjih zadev Dadian, ki sta oba Jermenca, hočeta dati svojo ostavko kot protest proti temu, da so turški vojaki pobili več Jermencev v Erzerumu.

Nemška vojska.

Nemške zavezne vlade so se sporazumele, da se potrebnost za vojsko ne povekšajo, dokler ne poteče septenat. S tem se je pa stvar le za malo časa odložila; vojna uprava bode pa ta čas izdelala vse potrebne načrte in proračune. Ko mine septenat, bode vojni minister zahteval tako pomnoženje vojske, da se bode vsak za orožje sposoben mož tudi vojaški izvežbal.

Novi višji vojaški poveljnik na Irskem.

Veliko nevoljo je na Irskem vzbudila vest, da hoče angleška vlada poslati lorda Wolseley-a za višjega vojaškega poveljnika na Irsko. Lord Wolseley je najboljši angleški general, a v političnih vprašanjih se je pa vedno kazal sovražnega Ircem. Prihod generala Wolseley-a na Irsko utegne dati povod velikim nemiro.

Ustava za angleške in avstralske kolonije.

Gorenja zbornica angleška je v tretjem branji vsprejela zakon, da se v zapadni Avstraliji dovoli nezavisna ustava. Angleška vlada se ni popolnoma prstovoljno odločila za to ustavo, temveč je to storila le zaradi tega, ker se boji, da bi se angleške kolonije v Avstraliji ne odtrgale od Anglije. Gotovo bode Anglija v kratkem prisiljena svojim kolonijam v drugih delih sveta dovoliti večjo samostojnost.

Dopisi.

Z dežele meseca julija. (Vojaška taksa in odmerjevalne komisije.) — Kdor ima čast, šteti se mej tista poštna človeška bitja, katerim usoda ni odločila jesti kedaj vojaški komis, ta ima tudi dolžnost, plačevati državi dvanajst let davek, katerega odmerjajo vsako leto v to izbrane komisije pri naših političnih oblastvih. To samo na sebi sicer še ni greh, pač pa je metoda, po kateri tu in tam te komisije postopajo, vse kritike vredna.

Zakon o vojaški taksi z dné 13. junija 1880. leta (drž. zak. št. 70) obsega tako jasno, določno in pravično merilo, da ga slehern človek, ki ga je dvakrat pazljivo prebral, takoj lahko umé, in v tretje

„Hehehe, jaz bi ne bil tako pogodil,“ bil je odkriti odgovor.

„Potem sem vam pa to za bodočnost pokazal — odpusite mi.“

Karelček je bil dober človek.

„I zakaj pa ne, samo da mi ne bode treba s tem policajem.“ In segla sta si v roke.

„In vi, gospodična, res neste pozabili tistega zimskega dné?“ vpraša Jelinek Juliko.

„Mislim, da sem to dokazala,“

„Delate me presrečnega. Moj dobri genij me danes drugi pot združuje z vami, ali smem upati, da danes ni bilo poslednjič?“

Leokadija jej hoče pomagati iz zadrege. „Jaz vam odgovorim mesto nje.“

„Mama!“

„E kaj, mama! Gospod, vi smete upati. Ona je čestokrat mislila na vas.“

„Kaj, milostiva gospa — gospodična.“ Nehoté je razprostrl roki — Julika se je za hip pomišljala, potem pa se mu je vrgla na prsi. — Ah, kako zadovoljno in blaženo se je smehljala mati, da — se je odkrižala hčere.

Gospod svetnik se je mej tem pogovarjal s Krutilom.

nitni več brati ne potrebuje. In poleg družih splošnih določil ima tudi 14 razredov, ki imajo služiti merodajnim komisijam pri presoji v podlago.

Navzlic vsemu temu ima vendar tretjina onih, ki plačujejo to takso, na razpolaganje dovolj povoda in razlogov k pritožbi, da se jim ta odmerja po postavno neutemeljenej meri! — In tu so mi na misli zlasti zadnji trije razredi, plačujoč po: 3, 2 in 1 gld.

Baš pri teh razredih postopajo nekatere komisije kaj površno; trdim pa tudi, da so, če ne vsem ipak nekaterim odmerjalnim komisijam zakon in njegova določila uprav irrelevantna.

Mesto da bi se pretehtovale dotičnika gmotne razmere, letni dohodki, sploh njegovo materialno stanje, otriasajo si nekateri udje teh komisij ta pôsel s tem s svojih ram, da kar diktirajo — zneske, kamo li, da bi se pri tem izpraševali, so li pravično, postavno utemeljeno postopali! Za kaj tacega se komisija niti ne briga, čemu tudi! Nu, vsaj so modri občinski možje poleg!

„Saj lahko plača 2, 3 gld.“, pravijo ti „gospodje“, in tako pride potem, da nekateri, ki jih je usoda udarila s to „kripeltakso“, — Bog mu grehe odpusti, kdor je iznašel ta izraz! — dotične razsodbe niti v roke ne dobé, s pomočjo katere bi se mogli v 30. dneh pritožiti, nego dostavijo se jim kar davkarski „opomini“, kateri žugajo vojaško takso v 14. dneh pod ogibom eksekucije političnim potom uplačati!

In če te dotična komisija obsodi v plačilo 2 ali 3 gld., se ti je mnogo truditi, da jih po krivici ne plačaš, kajti če si tudi rekuriral ali pa rabsodbo urgiral, moraš jako hiteti, „da te poprej ne zaru-bijo“ itd.

Ker je torej postopanje teh komisij pri naših političnih oblastvih pri odmerjenji vojaške takse po nekodi površno in se premalo ozira na zakon, bi si usojal visoko c. kr. deželno vlado prositi, da svoje podrejene organe nadzoruje, in tudi o tacih nedostatkih poučuje.

S Tolminskega 20. julija. [Izv. dop.] Dne 10. t. m. bila je v Tolminu uradna učiteljska konferenca. Okrajni šolski nadzornik gosp. Franc Dominko otvoril kot predsednik konferenco ter si izvoli svojim namestnikom g. Širca. Konferenca pa izvoli zapisnikarjema Ivana Krajnika in Ivana Hrasta. Pri prebranju zapisnika pojasnilo se je učiteljem, kdo je bil kriv, da je dež. šol. svet upe-ljal strogo disciplinarno preiskavo proti trem učite-ljem. Poročilo g. nadzornika o stanju šol v okrajih bilo je z malimi opazkami pohvalno.

Građivo že itak skrčeno v novih učnih načrtih skrčilo se je še nekoliko gledé slovnice in realij v nižjih stopinjah in pridržalo za višje stopinje.

Ob 11. uri došel je na konferenco gospod glavar, ki je priporočal učiteljem mladino bolj vzgo-jevati, nego v predmetih poučevati. Konferenca je g. glavarja s trikratnim „živijo“ in cesarsko himno vsprejela.

Gledé naprave zemljevida in opisa Tolmin-skega okraja izvoli konferenca odbor 5 udov, ki

„Sedaj pojdete torej sami odtod,“ končal je, „za vse drugo bom jaz skrbel.“

Gospod Zvonček je bil sodnijski svétnik, in zato je Kroutil odšel klanjaje se.

„Kaj, je li mogoče, gospod svétnik?“ zakliče Jelinek.

„Dà, skrbel bodem za to, da se boste mogli danes sestati s svojim očetom,“ odgovori gospod svétnik. „Vi, Karelček, pa boste, kakor upam, po-zabili tega nemilega dogodka.“

„Jaz vam bodem pristrčna prijateljica“, ob-ljubuje Julika.

„Jaz pa prijatelj,“ pristavi Jelinek.

„Hvala,“ odvrne Karel, praskaje se za uše-som, „a vendar me jezí, da nesem prišel poprej.“

Kaj mi je še dodati? — Ljubili so se, in to ni nič čudnega; mogla sta se vzeti — in v tem sta bila srečnejša, nego li mnogo družih zaljub-ljencev; živela sta blaženo, kar zopet ni nič čud-nega, in Leokadija je dočakala vse tisto, o čemer je sanjala, ko je šla pripravljat sobo za dozdevnega Šrouba, in to zopet ni nič čudnega.

Se je li Karelček v Pragi obrusil, tega ne vem in tudi ni dosti ležeče na tem. Bil je sicer dober človek, a svet od njega ni ničesar pričakoval in v njem tudi ničesar ni izgubil.

bodo mej letom to zadevo pretresovali in o resul-tatu prihodnji uradni učiteljski konferenci poročali. Kako uplivati učitelju na нравno vedenje šolske mladine tudi zunaj šole, o tem čitala sta svoja dobro izdelana spisa g. Mat. Kenda in g. Fr. Bogataj. Pri tej točki predlaga g. Vertovec: Konferenca naj prosi okraj. šol. svet oziroma glavarstvo, da ta isto upliva na podrejene občine, naj bi tudi njih sluge, poljski čuvavaji in morebitni policaji na ven-denje šolske mladine zunaj šole pazili. — Predlog vsprejet.

Nekdo kazal nam je potem praktično račun-stvo jako nepraktično na šolski tabli. Bilo je več samostalnih predlogov, o katerih poročam kasneje.

Gosp. Bratina poroča o okraj. učit. knjižnici običajno in prav na kratko, kakor druga leta, nam-reč, — da je ni še uredil.

Vršile so se poslednjič razne volitve. V dež. učit. konferenco izvoljena sta Ivan Širca in Andrej Vertovec, v stalni odbor Ivan Krajnik, And. Vertovec in Ivan Širca, v komisijo okraj. učit. knjižnice Ivan Širca, And. Vertovec in K. Bra-tina. Predsednik sklence konferenco s trikratnim ži-vijo na presvetlega cesarja; zbrano učiteljstvo poje cesarsko himno.

Domače stvari.

— (Deželni predsednik baron Win-kler) odpeljal se je danes dopoludne z gorenjskim vlakom na dopust v Belopeč.

— (Iz Prevalja) se nam piše: Volitev volilnih mož za Prevalje prestavila se je v zad-njem trenutku na 4. dan avgusta, ko se je prvotno imela vršiti že prihodnjo sredo dne 23. ju-lija. Kaj je temu vzrok, ne vemo; preverjeni pa smo, da se vse poskuša storiti, da bi se begali naši volilci in se, po raznih sitnostih prisiljeni, odrekli udeležbi. — Občinski sluga naznanja to spremembo volilec ter tudi slovenski tiskane oklice in pla-kate nemško-liberalnega „Bauernbunda“ po vseh hišah, gostilnicah in celo po ulicah; otroci jih pa pobirajo ter jih potem prodajajo branjevcem, ki jih bodo porabili po volitvi za zavijanje kislih kumar.

— (Iz Ljutomera) se nam piše: Naš okrajni glavar baron Mac Nevin odšel je na več-tedenski dopust, krepčat se in premišljevat, kakšno blamažo si je nakopal s svojo silovito a brezuspešno agitacijo proti izvoljenemu dr. Dečku.

— (A dresa,) katero odpošlje občina Pred-dvor nadvojvodinji Mariji Valeriji in katero je g. Kunibert Drenik prekrasno zrisal, razstavljen je v gosp. M. Gerberja prodajalnici na ogled.

— (Iz Vipave) se nam piše: Vsi župani naše doline, na čelu jim vrli naš župan g. Dragotin Mayer, priredili so dne 10. t. m. našemu jako priljubljenemu okrajnemu glavarju banket, h kateremu došli so vsi župani in drugi dostojanstveniki in celo sivi starček, g. župnik Makus s Planine. Topiči naznanili so pričetek banketu. Prva pozdravila je v vezani besedi g. okrajnega glavarja gospd. hčerka tukajšnjega šolskega vodje. V imenu vseh gg. žu-panov napil mu je g. Dragotin Mayer posebno presrečno. Zvečer prišli so Vipavski pevci in pro-stovoljno gasilno društvo z baklami. Gosp. načelnik To mšič pozdravil je g. okrajnega glavarja, na kar so pevci zapeli cesarsko himno. Ves večer bil je prav lep in sijajen dokaz, kako hitro si je gospod okrajni glavar pridobil v nas zaupanje in najtopleje simpatije.

— (Polaganje temeljnega kamena) za novo šesto župno cerkev v Trstu vršilo se je preteklo soboto prav slovesno. Stavbišče in vse hiše v njega okolici bile so okrašene z zastavami in transparenti. Videti je bilo ob hišah tudi več slo-venskih narodnih zastav. Občinstva pa se je ude-ležilo na tisoče redke te slavnosti. Nada je, da bodo dobrovoljni darovi še bolj pogosto dohajali zdaj, ko se je delo pričelo. Nova cerkev stala bođe na-sproti „Albertinum“, na takozvanem „prato di Conti“. Cerkevno opravilo vodil je škof mon-signor Glavina z mnogobrojnim spremstvom. Pri slavnosti zastopal je mestni zbor drugi pod-predsednik dr. Dompieri, dalje vodja magistrata Gandusio, in pa poslanci Nabergoj, Nadlišek, Burgstaller in Cambon. Cesarski namestnik ki je odsoten, poslal je laskavo pismo odboru za zgradbo cerkve, zastopal pa ga je svétnik Reya. Zastopana so bila tudi druga oblastva.

— (Čitalnica v Postojini) priredi v nedeljo dne 27. t. m. izlet čez Razdrto na Nanos

in sicer v treh oddelkih. — Prvi izletniki odrinejo že v soboto popoldne ob 6. uri iz Postojine, pre-noče na Razdrtem ter se napotijo ob 2. uri po po-lunoči na Nanos, da dojdejo še pred solnčnim vzbod-om na vrh. — Drugi oddelek se odpelje v nedeljo zjutraj ob 3. uri iz Postojine ter se poda takoj po prihodu na Razdrto na pot proti vrhu. — Kdor pa ne mara ali ne more po hribih laziti, vabi se uljudno, da pride v nedeljo po kosilu na Razdrto, kjer bode mej izletniki prosta zabava s petjem in plesom. Za vodnike, prenočišče, jed in pijačo je preskrbljeno. Gostje dobro došli! K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Za bicikliste.) Vojaški biciklisti bo-rilnega in telovadskega tečaja priredili bodo pod vodstvom majorja Schadeka 14dnevni izlet iz Dunajskega Novgamesta čez Štajersko, Ko-roško in Goriško v Trst in po drugi poti na-zaj preko Gorenjskega. Udeležilo se bode 12 častnikov in 10 podčastnikov, deloma na visocem bi-ciklu, deloma na nizkem. Odpeljali se bodo dne 21. julija do Ljubna, ter je za prvi dan odme-njena daljava 117 kilometrov, povprečno je ra-čunjeno 100 kilometrov na dan. Od slovenskih kra-jev po katerih se bodo vozili naj omenimo: Ljub-ljano, Kranj, Trzič, Bled, Begunje, Če-lovec, Velikovec, Vrbo, Beljak, Predel, Kanal, Gorico, Trst itd.

— (Nove železnice.) Za projektirano že-leznico iz Trsta na Opčino in eventualno podalj-šanje do Sežane dobil je od ministerstva dovo-ljenje za izvršitev tehniških priprav na 6 mesecev inženér L. Ph. Schmidt. Dotična železnica bila bi do Opčine na žično vrvi ali pa na zobčasta kolesa, naprej pa po cesti z ozkim tirom (po iz-gledu na Laškem navadnih parnih tramvajev.) Za drugo lokalno železnico z ozkim tirom iz Trsta na Opčino pa je dobil jednako dovoljenje Aleksander Vigolla v Trstu.

— (Čveterorazredna ljudska šola v Metliki) imela je v preteklem letu mej svojo šolsko mladino 187 dečkov, 186 deklic, v ponav-ljalni šoli 35 dečkov, 36 deklic. Vseh učencev je torej bilo 444. Poučevali so na tej šoli: Andrej Šest, nadučitelj in vodja, Ivan Pavlič in Fran Avsec, kateheta, učitelj Fran Gregorač, učite-ljica Matilda Parma in pomožni učitelj Fran Schönbrunn. Šolska knjižnica šteje 250 raznih knjig.

— (Čveterorazredno „Franc Jože-fova ljudsko šolo v Črnomlju“) obiskovalo je v preteklem šolskem letu 201 deček in 196 deklic, ponavljajno šolo 23 dečkov in 47 deklic. Vseh je bilo torej 467. Poučevali so na tej šoli: Jerši-novič Anton, šolski nadzornik, nadučitelj in vodja, Pokoren Jakob, katehet, Šetina Franjo, učitelj, Rupnik Ivan, učitelj, Matanovič Avgusta in Clarici Rozalija.

— (Vabilo.) „Pedagogičsko društvo“ bode imelo svoj letošnji občni zbor dne 6. av-gusta t. l. ob 2. uri popoldne na vrtu g. Gre-goriča v Krškem. Vspored obsega mej drugim: a) Poročilo o društvenem delovanju, b) pregled letnega računa, c) volitev pregledovalcev računov in d) vo-litev društvenega odbora. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

— (Hrpeljska železnica) imela je pre-teklo nedeljo velik promet. V Boršt peljalo se je 2660, v Hrpelje 472, v Divačo 252 oseb.

— (Poštna zveza v Vidmu) Ker vse dosesdanje pritožbe o nerednih poštnih zvezah, ozi-roma o vedno ponavljajočih se zakašnjenjih vlakov italijanskih v Vidmu neso imele povoljnega uspeha, obrnila se je deputacija borse zopet na dotično mesto, da se že vendar stori konec tem uredno-stim, katere tako neprijetno uplivajo na promet in katerih bi vendar ne bilo težko odpraviti. A težko, da bode kaj pomagalo, ker nered je na dnevnem redu na italijanskih železnicah, to je žalostna res-nica, znana vsemu svetu.

— (Prijateljem slovenske glasbe.) Ako dobim le toliko naročnikov, da se tiskovni troški pokrijejo, izdati hočem III. zvezek „Skla-deb † Avgusta Armina Leban.“ Naj mi torej gospodje, ki se mislijo naročiti na teskladbe, naznanijo to z listnico. Iztis, obsegajoč moške in mešane zборе ter divni samospiev „Vojak“, stal bode 40 kr., po pošti 45 kr. Janko Leban, učitelj v Av-beru p. Štanjel pri Sežani.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beligrad 21. julija. Na shodu radikalcev v Jagodini sklenila se je resolucija, v kateri se vladi izreka priznanje na dosedanjem delovanju in izraža želja, da se gospodarska borba z Avstrijo mirno reši, v kolikor se to strinja z dostojnostjo in interesi Srbske. Sicer pa je narod srbski pripravljen za največje žrtve in se ne bode ničesar zbal.

Pariz 21. julija. „Sicel“ objavlja pogovor svojega sotrudnika z vojvodo Ernestom Koburškim. Po tem pogovoru so sorodniki vse storili, da bi se princ Ferdinand ne povrnil več v Bolgarsko, akoravno je že za deželo 7¹/₂ milijona potrosil. A Stambulov ima kneza popolnoma v oblasti in bode po njegovem povratku na Bolgarsko pričel s terorizmom.

Berolin 21. julija. „Kreuzzeitung“ objavlja podrobnosti o premeščevanju ruskih čet v pribaltijskih pokrajinah. Poprej ondu nastavljeni oddelki, zbrani so sedaj na črti Kovno-Dünaburg.

London 21. julija. „Morning Post“ piše, da so se angleško-francoska pogajanja končala, nekda s diplomatično zmago Francozov.

Dunaj 22. julija. Cesar imenoval Dunajska vseučiliška profesorja, Frana Hofmanna in Viktorja Ebnerja, viteza Rosensteinskega pravima članoma akademije znanostij.

Kodanj 22. julija. Nadvojvodi Karol Ludovik in Fran Ferdinand, dospelši iz Stockholma semkaj, pohodila kralja v Amalienborghu. Kralj pohod vrnil.

Kodanj 22. julija. Avstrijsko brodovje bode dne 17. avgusta priplulo v Kodanj, kjer bode praznovalo rojstveni dan cesarjev.

Razne vesti.

* (Z Dunajske razstave.) Kakor poroča „Novoje Vremja“ iz Peterburga, dovolila se je ruskim razstavljalcem, kateri so se udeležili razstave na Dunaji, brezplačna vožnja razstavljenega blaga po ruskih železnicah, ko bode razstava končana.

* (Vdova majorja Panice) skušala se je usmrtiti — kakor poroča nek ruski list iz Ruščuka. Snela je revolver pokojnega soproga raz steno ter se ustrelila v prsi, ne da bi se ranila smrtno. Prihiteli ljudje strgali so jej revolver iz rok ter zabranili, da ni ustrelila še v drugič. Poskušeni samomor vdove Paničeve zaznal se je naglo po vsem mestu ter bil povod govorici ob atentatu na Stambulova.

* (Poskusi z brezdimnim smodnikom.) V tovarni za dinamit v Požunu se sedaj delajo poskusi z brezdimnim smodnikom vpricho topničarskih častnikov. Sklenilo se je, da uspehi ostanejo tajni.

* (Nova postava ruska) proti oderuhom je jako ostra, ker pravi, da je oderuštvo zločin, ki se sme kaznovati tudi z izgonom v Sibirijo. Dolgovi oderuški smejo se po tej postavi uničiti ter izgubi v tacem slučaju upnik vse pravice.

* (Zdravje je nalezljivo.) Profesor Luys v Parizu je s hipnotizovanjem zdravje zdravega človeka prenesel na bolnega. Zdravi človek, s katerega je profesor prenašal zdravje na bolnega, se je mej hipnotizovanjem vedel, kakor bi bil bolan, a ko se je iz hipnoze zavedel, ni več čutil bolezn. Bolnik je pa tudi potem bil zdrav. Na ta način je baje profesor ozdravel že več bolnikov. „Se non è vero, è ben trovato“.

* (Uboga delavka) v Steinfeldenu na Gorenjem Avstrijskem porodila je nenavadno močno razvitega dečka, kateri je pa na prsih imel odprtno, skozi katero se mu je videlo srce. Zanimivo je bilo gledati, kako je otroku bilo srce. Otrok je živel 16 ur.

* (Nov ogromen most.) Iz Novega Yorka mislijo napraviti most v Jersey City. Ta most bode

mного daljši, nego je oni mej Novim Yorkom in Brooklynom. Po sedaj objavljenih načrtih nadinženja mr. Lindenthala opiral se bode viseči most na dva stolpa, po 500 čevljev visoka, dolg bode 3000 čevljev ter 155 čevljev nad vodno gladino.

* (Strela je udarila v bicikel.) Mlad časnikar Belb peljal se je v Linealnskiru ob viharjem vremenu na biciklu. Strela je udarila v bicikel, zdrobila sprednje kolo in prelomila ročni drog. Čudno je pa, da časnikar ni poškodovan, kar se pripisuje temu, da so ročaji bili močno obdani z gutaperko.

* (Viharji v Ameriki.) Po nestrpni vročini prišli so hudi viharji in divjali po državah severne Amerike. Mnogo oseb ubila je strela. Nedaleč od Prorie v državi Ohio skočila sta mej viharjem dva vagona železniškega vlaka s tiru ter je bilo poškodovanih mnogo potovalcev. Poroča se tudi o drugih nesrečah, pri katerih je poginilo mnogo ljudi. — A tudi v Evropi bili so hudi viharji v raznih krajih ter prouzročili mnogo škode, pri nas posebno na Gorenjem Avstrijskem.

* (Oboroženi otroci.) Nedavno je načelnik javne šole v San Francisku hotel našeškati nekega učenca. Deček pa izvleče iz žepa revolver. Poslati so morali po policijskega ravnatelja, da so dečka razorožili. Na prošnjo šolskega načelnika preiskali so vse dečke in pri njih dobili 35 revolverjev in dvanajst velicnih nožev. Če je mladina taka, se ni čuditi, da je v kalifornski državi na leto nad 3000 umorov.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 19. julija.

Na Dunaji:	90,	35,	1,	37,	65.
V Gradci:	16,	13,	86,	10,	38.

Tujci:

21. julija.

Pri **Stonu**: Dreyman, Steindler, Weinzierl, Genz z Dunaja. — Stern iz Gradca. — Mahorič iz Kopra. — Keller iz Budimpešte. — Aichholzer iz Celovca. — Goldstein, Eisler iz Kaniže. — Hrabal iz Zagreba. — Bagg iz Trsta.

Pri **Maitel**: Tansig, Carlebach, Menkeš, Singer, Pohač, Ontel, Hohmberger, Teffer z Dunaja. — Boreli iz Zadra. — Jonke iz Laxenburga. — Petrak iz Celja. — Grof Attems iz Gradca. — Humel, Drexl, dr. Aulinger, Seravalle iz Trsta.

Pri **bavarskem dvoru**: Planer iz Trsta. — Dörr, Miloschitz, Sattler, Malez iz Maribora.

Pri **južnem kolodvoru**: Kukla iz Postojine. — Delpin iz Trsta. — Fischer, Wunsch iz Lipskega. — Müller iz Berošina.

Umrli so v Ljubljani:

21. julija: Pavla Ogrin, livarjeva hči, 1 leto, Kravja dolina št. 20, za plućnico.

V deželni bolnici:

20. julija: Lucija Kogovšek, delavka 74 let, za oslabljenjem. — Helena Trib, gostija, 62 let, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
21. julija	7. zjutraj	735.3 mm.	16.4° C	sl. svz.	obl.	3-30 mm.
	2. popol.	736.6 mm.	18.4° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	737.9 mm.	17.0° C	brezv.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 17.3°, za 2.2° pod normalom.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizkej ceni.

Dunajska borza

dné 22. julija t. l.
(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	88.25	—	88.45
Srebrna renta	89.35	—	89.60
Zlata renta	109.30	—	109.05
5% marcna renta	101.35	—	101.15
Akcije narodne banke	983.—	—	985.—
Kreditne akcije	303.—	—	305.—
London	116.35	—	116.25
Srebro	—	—	—
Napol	9.23	—	9.21 ¹ / ₂
C. kr. cekini	5.52	—	5.52
Nemške marke	56.92 ¹ / ₂	—	56.85
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld.	75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	176	50
Ogerska zlata renta 4%	—	102	90
Ogerska papirna renta 5%	—	59	95
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121	75
Zemlj. obč. avstr. 4 ¹ / ₂ % zlati zast.	—	115	75
Kreditne srečke	100 gld.	195	50
Rudolfove srečke	10	19	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	154	75
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	218	50

Učenec .

14—16 let star, nemškega in slovenskega jezika zmožen in ki ima posebno veselje za kupčijo, vsprejme se v prodajalnice z mešanim blagom na deželi. — Kje? pove iz prijaznosti upravništvo „Slovenskega Naroda“.

(551—4)

Št. 1028.

Razpis službe.

Na slovenskem zabaviščni družbe sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu v Trstu je izpraznjeno mesto

otroške vrtnarice

z letno plačo štiri sto (400) forintov.

Podpisano vodstvo vsprejema prošnje s potrebnimi prilogami do konca tekočega meseca.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda
v Ljubljani 15. julija 1890.

JANEZ OGRIS

puškar (341—25)

v Borovljah na Koroškem (Ferlach in Kärnten)



priporoča vsakovrstne dobre puške iz svoje delavnice. Ob jednem naznanja, da tudi prenareja kresne puške na puške zadovke (Hinterlader) in prevzame druga popravila po najnižjih cenah.

Cenike s podobami dopošilja brezplačno in franko.

Na cesarja Josipa trgu.

Traber-jev MUZEJ.

svetovnoznani in odlikovani



Odprt je vsak dan od 8. ure zjutraj do 10. ure zvečer. Ob torkih in petkih od 2. ure popoldne dalje samo za dame.

(563—2)

Ustoppina 20 kr., za vojake in otroke 10 kr.

L. Luser-jev oblič za turiste.



Gotovo in hitro uplivoče sredstvo proti kurjim očesom, žuljem na podplatih, petah in drugim trdim praskom kože.

Veliko priznanih pisem je na na ogled v glavni razpošiljalnici:

L. Schwenk-a lekarna
(471) Meidling-Dunaj.

Pristen samo, če imata navod in oblič varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovci A. Egger, W. Thurnwald, J. Birnbacher; v Brezjah A. Aichinger; v Trgu (na Koroškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfenbergu A. Huth; v Kranju K. Šavnik; v Radgoni C. E. Andrien; v Idriji Josip Wario; v Radovljici A. Roblek; v Celji J. Kupferschmid.

Dunajske Razstave Srečke à 1 gld.

Vsaka srečka velja za obe žrebanji.

Seznam dobitkov za obe žrebanji. (505—27)

Prvo žrebanje 14. avgusta 1890. | Drugo žrebanje 15. oktobra 1890.

I dobitek 50.000 gld. vreden		I dobitek 50.000 gld. vreden	
1	5000	1	5000
1	2000	1	2000
1	1000	1	1000
2	500	2	500
5	200	5	200
10	100	10	100
20	50	20	50
50	20	50	20
200	10	200	10
2000 dobitkov	5	2000 dobitkov	5

razstav. srečk

SREČKE à 1 gld.

Uprava razstavine loterije,
Dunaj, II., rotunda.
V Ljubljani prodaja srečke **C. C. MAYER.**